

»KJE SI?« JE VPRAŠAL ARNE, ČEPRAV NI VEDEL, KOGA SPRAŠUJE.

»TU ZA GRMOM SEM. ŽE PREJ SEM TE KLICALA, PA ME NISI SLIŠAL.«

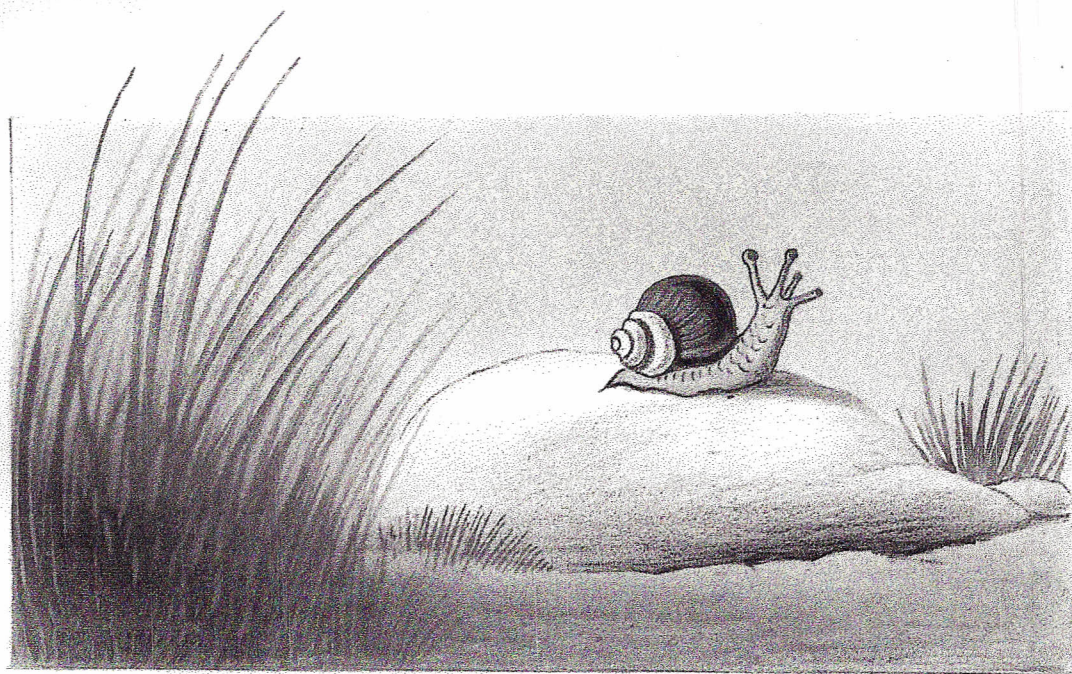
ZA GRMOM JE V MEHKI TRAVI SEDELA SOSEDOVA MUČA ČUFI. ARNE JO JE POZABIL VPRAŠATI, KDAJ PREJ GA JE KLICALA. PREVEČ GA JE ZANIMALA VELIKA PISANA ŠKATLA, KI JO JE ČUFI SKRIVALA ZA GRMOM.

»POGLEJ!«

ARNE JE POGLEDAL ŠKATLO. KOLIKO BARVI! ČUFI JE RAVNO NA SONCU ZRAČILA SVOJIH DEVETINDEVETDESET OVRATNIH RUTIC.

»ARNE, POVEJ, KATERA JE LEPŠA?«

ARNE BI SE ŽE SKORAJ ODLOČIL ZA PIKČASTO. AMPAK TISTI HIP SE JE SPOMNIL, DA IŠČE OCEAN, OCEANI PA SO VEDNO TAKO DALEČ IN ZATO TUDI POMEMBNEJŠI OD NEKAKŠNIH MAČJIH OVRATNIC.

SE NADALJUJE...

»BRRR!«

MALO GA JE VSEENO ZAZEBLO, A PLAVANJE ZA LABRADORCE NI NOBENA TEŽAVA. TEDAJ PA JE MIMO ŠVIGNILO NEKAJ SREBRNEGA. LEPA MLADA POSTRV JE NA ŠIROKO ODPRLA USTA:

»KAJ PA TI POČNEŠ V POTOKU?« JE VPRAŠALA NIČ KAJ PRIJAZNO.

»V POTOKU?« SE JE ZMEDEL KUŽA ARNE.

OZIRAL SE JE NA TO IN ONO STRAN BREGA IN NI VEČ VEDEL, KATERA SMER JE PRAVA. A NI DOLGO RAZMIŠLJAL. PREVEČ GA JE ŽE ZEBLO. ZAPLAVAL JE NA BREG IN SE ZNOVA NAPOTIL PO TRAVNIKU PROTI OCEANU. ČUDNO ZNAN TRAVNIK SE MU JE ZDEL, KOT DA BI ŽE KDAJ HODIL PO NJEM.

»KU-KU, ARNE,« JE NAENKRAT REKEL PRAV MEHEK IN PRAV PRIJAZEN GLAS.

